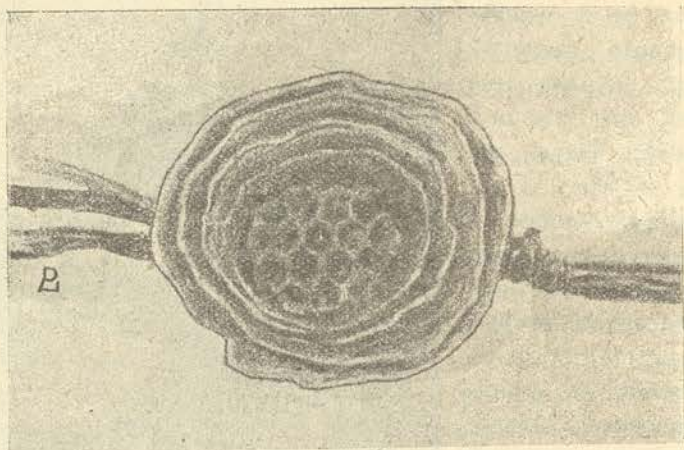

ги хубаво и ги направи на гжста кашица, която полепи на едно отъ клончетата. Повтори, потрети . . . неуморно прелитѣ отъ клончето до пѣна, отъ пѣна до клончето. Когато горниятъ пластъ, основата, бѣ изграденъ, започна да гради надолу. Щомъ огладняваше, ловѣше палави мухички. И пакъ продължаваше градежа. Вечерѣта на клончето висѣше нѣщо подобно на яйчна черупка. Имаше сиво-бѣлъ цвѣтъ и приличаше на попивателна хартия.

На следната утринѣ, още съ първия слънчевъ лжчъ, прилежната оса започна пакъ работа. И работѣше тя отъ ранна утринѣ до късна вечеръ, работѣше неуморно. И когато градежътъ бѣ свършенъ, отъ клончето висѣше нѣщо като малко кокоше яйце, което имаше отгоре си едно бѣло чадърче. Отдолу имаше кржгла, малка дупка. Погледнете ли вжтре, оставате очудени

Вжтрешността на гнѣздото.

отъ изкусния строежъ. Вжтре се виждаха още три една въ друга обвивки, които сжщо така приличаха на яйчни черупки и горе заедно съ външната обвивка и чадърчето здраво бѣха закрепени на клончето. Вжтрешната обвивка бѣ голѣма колкото гължбово яйце. Всѣка имаше отоду кржгла дупка. По нататъкъ нищо не можеше да се види.

Тукъ щѣха да живѣятъ дечицата на осата. Предназначението на обвивкитѣ е да ги пазятъ отъ влага и студове и да отвличатъ навлѣзли неприятели изъ лъжливи ходове. Въ срѣдата, въ малкото вжтрешно куполче, майката-оса построи сжщо така отъ сдѣвкани дървенн стърготини една шестожгълна **люлчица**. Въ тази люлчица тя снесе едно продълговато бѣло яйчице, което не